

[Fischer]

Vi er naturligvis også glade for, at justitsministeren nu vil fastsætte nærmere og klarere regler for meddelelse af polititilhold.

Der ligger et meget grundigt forarbejde i dette lovforslag. Mange har været inddraget, og vi er overbeviste om, at der med dets gennemførelse vil være taget et nyt og vigtigt skridt i bestræbelserne for at styrke nogle svages retssikkerhed – og det vil konkret naturligvis først og fremmest sige kvinder og mindreårige, hvis liv er blevet vanskeliggjort på en af de mest utiltalende måder.

Forhåbentlig vil også viden om dette nye lovgrundlag og de øvrige initiativer have en præventiv virkning.

Leif Hermann (SF):

Da lovforslaget jo er en uændret genfremsettelse af et forslag fra oktober 1987, skal jeg ikke trække tingene ret meget mere i langdrag, men blot henvise til, hvad vi sagde dengang, hvor vi gik overordentlig positivt ind for forslaget, sådan som ministeren har fremsat det.

Der kunne måske være anledning til at drøfte det ønske, der har været fremsat fra kvindepolitisk side med hensyn til obligatorisk advokatbeskikkelse over for det, som ministeren har foreslået, nemlig en advokatbeskikkelse på den forurettedes begæring.

Det er klart, at den situation, som den forurettede står i, når man skal til at begære en advokat, er afhængig af den forudgående vejledning, der har fundet sted, sådan som det er omtalt i lovforslaget. Derfor er det helt afgørende for os, at vejledningen bliver så effektiv som muligt, at ministeren altså drager omsorg for, at den vejledning, der bliver tale om, også, om jeg så må sige, trænger igennem til den forurettede, der jo psykisk set befinder sig i en situation, hvor det ofte kan være vanskeligt at forstå myndighedssprog, hvor det ofte kan være vanskeligt at forstå, hvad det er for en retlig position, man befinder sig i.

Ved førstebehandlingen i oktober sidste år var Det Radikale Venstres ordfører, Bernhard Baunsgaard, inde på spørgsmålet om polititilhold, og hvorvidt der er behov for at stramme reglerne med hensyn til polititilhold. Også det spørgsmål mener jeg vi bør tage op til overvejelse i udvalget. Det er muligt, at politiet i visse situationer er noget for tilbageholdende med at udstede polititilhold og følge disse tilhold op.

Men alt i alt står vi på samme positive grund som sidst, og vi håber også, at lovforslaget nu kan komme hurtigt igennem Retsudvalget. Trods alt er et år lang tid til behandling af et forslag, hvor de principielle aspekter faktisk er afklaret, og hvor der ikke består nogen politisk uenighed.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Da hr. Bjørn Elmquist ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres folketingsgruppes vegne give tilslutning til lovforslaget. Det er jo et lovforslag, som har været til første behandling her i Tinget for netop et år siden, men som på grund af valget ikke blev færdigbehandlet.

Jeg vil gerne udtrykke de samme holdninger til lovforslaget som dem, der kom til udtryk for et år siden. I Venstre er vi meget glade for dette lovforslag, der indebærer en styrkelse af retsstillingen både for ofre for voldsforbrydelser og for ofre for sædelighedsforbrydelser. Det mener vi er nødvendigt ud fra en meget saglig betragtning, men bestemt også ud fra en menneskelig og mere følelsesmæssig betragtning.

Der bliver tale om, at volds ofre får beskikket en advokat, og at også ofre for sædelighedsforbrydelser får adgang til advokatbeskikkelse, altså ikke, som det er nu, kun ofre for voldtægtsforbrydelser.

Derudover bliver der tale om, at man får ret til dørlukning, når man skal afgive forklaring i voldtægtssager. Der er ikke nogen tvivl om, at mange kvinder vil være tilbageholdende med at anmelde voldtægtssager bare ved udsigten til, hvor mange gange de skal afgive forklaring til lige så mange forskellige om, hvad det var, der skete. Derfor er det væsentligt, at man kan kræve dørlukning, og at man på forhånd kan være sikker på, at det vil ske, når man afgiver forklaring.

Lige så væsentligt er det måske – selv om det ikke direkte er lovtekst – at man, som justitsministeren har oplyst, vil udarbejde en vejledning om, hvilken bistand af anden karakter ofre for sædelighedsforbrydelser kan få.

Jeg tiltræder fuldt og helt justitsministerens bemærkninger i den skriftlige fremsættelse om vigtigheden af betryggende retsgarantier for lovovertrædere. Men det er jo mindst lige så vigtigt, som ministeren også understreger det, at ofrene hjælpes og støttes. Ofrenes tarv må gå forud for lovovertrædernes, og ud fra dette syn